

2010 JUN 10

1/4

JUTJAT CONTENCIÓS ADMINISTRATIU 12 BARCELONA
RDA. UNIVERSITAT, 18, 8A. PLANTA
08007 BARCELONA

INCIDENT 3/08 Secció 2A

EXTENSIÓ EFECTES SENTÈNCIA P.A. 218/2005 Secció: 2A

Part actora : NILO [REDACTAT]

Representant de la part actora : PERE SUNYER BELLIDO

Part demandada : INSTITUT CATALÀ DE LA SALUT

INTERLOCUTÒRIA

Barcelona, 3 de juny de 2010

Eduard Paricio Rallo, magistrat jutge del Jutjat contenciós administratiu nº 12 de la província de Barcelona, he vist les presents actuacions i,

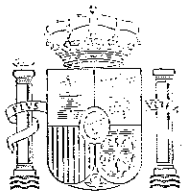
ANTECEDENTS

PRIMER.- Mitjançant escrit de data 25 d'abril de 2008 el Sr. NILO [REDACTAT], facultatiu del Servei Català de la Salut en règim de personal estatutari fix, va plantejar incident d'execució de la sentència emesa en aquest procés demanat l'extensió dels seus efectes.

Un cop oberta la peça d'execució, l'administració demandada va comparèixer tot aportant informe de inviabilitat efectuat per l'Institut demandat, informe en el que es planteja la suspensió de l'incident per estar pendent un recurs de cassació en interès de Llei sobre la matèria.

SEGON.- Mitjançant provisió de 3 de juliol de 2008 es va acordar la suspensió de l'incident un cop comprovat per l'oficina judicial que el recurs de cassació esmentat havia estat admès a tràmit pel Tribunal suprem

TERCER.- Mitjançant escrit de data 4 de maig de 2010 l'actor aporta la sentència dictada pel Tribunal Suprem en l'anterior recurs, tot demanant l'aixecament de la suspensió. L'actora s'oposa a l'anterior petició entenent que correspon nova suspensió atès que hi ha nous recursos de cassació davant el Tribunal Suprem.

FONAMENTS DE DRET

PRIMER.- L'article 110 de la Llei jurisdiccional preveu que en matèria tributària i també en matèria o de personal les sentències fermes que hagin reconegut una situació jurídica individualitzada a favor d'una o vàries persones es podran estendre a d'altres persones en execució de sentència, sempre però que concorrin les següents circumstàncies:

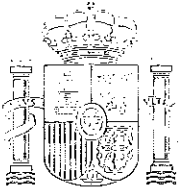
- Que els interessats es trobin en idèntica situació jurídica que els afavorits per la sentència.
- Que el Jutge o Tribunal sentenciador sigui així mateix competent per raó del territori per reconèixer llurs pretensions.
- Que es sol·liciti l'extensió dels efectes de la sentència en el termini d'un any des de la darrera notificació de la mateixa.
- Que no existeixi cosa jutjada.
- Que la doctrina determinant del sentit de la sentència no sigui contrària a la jurisprudència del Tribunal Suprem o del Tribunal Superior de Justícia en unificació de doctrina, o es trobi pendent un recurs de revisió o de cassació en interès de Llei.
- Que no existeixi resolució administrativa ferma i consentida respecte la pretensió que s'exerceix.

Quant al procediment, l'apartat 2 de l'article 110 disposa que la sol·licitud s'adreçarà directament a l'òrgan jurisdiccional competent i s'acompanyarà del document o documents acreditatius de la identitat de situacions i la no concurrència d'alguna de les circumstàncies que impedeixen l'extensió de sentència esmentades a l'apartat 5/ de l'esmentat article.

SEGON.- La representació de l'Administració demandada oposa a la pretensió de l'actor un primer motiu en el sentit que hi han nous recursos pendents del Tribunal Suprem sobre aquesta mateixa qüestió, específicament un recurs en interès de Llei referit al pla d'ordenació de recursos humans aprovat per l'Institut Català de la Salut l'any 2004. Segons que s'ha esmentat, l'actor va plantejar aquets incident d'execució de sentència el dia 25 d'abril de 2008, incident que es va suspendre a petició de la demandada durant dos anys precisament perquè va al·legar que hi havia pendent un procés de cassació en interès de Llei. Aquest procés va finalitzar per sentència de 10 de març d'aquest any confirmant la doctrina de la Sala contenciós administrativa del TSJC que és unànime respecte el dret dels metges a prolongar el servei actiu mentre que no hi hagi un pla d'ordenació de recursos humans eficaç.

No hi ha dubte que una nova suspensió suposaria una dilació en el dret del recurrent a la tutela judicial efectiva. La qüestió és si la nova *dilació sine die* que es demana està justificada, en el ben entès que estant en joc com està un dret fonamental de primer ordre, l'article 53 de la Constitució Espanyola imposa una solució favorable al mateix sempre que sigui possible.

Doncs bé, certament l'article 110 de la Llei jurisdiccional inclou un obstacle a la decisió sobre l'extensió de la sentència en el sentit que no hi ha d'haver un recurs de cassació en interès de Llei pendent. Tanmateix, en el cas que ens ocupa cal entendre que el Tribunal Suprem ja s'ha pronunciat sobre el cas genèric al que s'adscriu el recurrent, això és, la petició individual de prorroga del servei actiu, i s'ha pronunciat desestimant precisament la cassació en interès de Llei. El fet que l'actora pugui anar plantejant un i altre cop les cassacions que consideri oportunes no pot posposar indefinidament la resolució dels

recursos o les peticions d'extensió de sentència pendents.

Així doncs, i considerant que el recurs de cassació esmentat per l'actora no es refereix específicament a la sentència objecte d'extensió ni tampoc a un procés de les mateixes característiques, sinó i segons que manifesta l'actora a un procés de perfil diferent adreçat directament contra el pla de recursos humans, i considerant que pel contrari hi ha un pronunciament de cassació en interès de Llei que recolza la sentència objecte d'extensió, cal entendre que no es produeix obstacle per l'extensió demanada.

TERCER.- L'actora va oposar en el seu moment una raó a l'extensió demanada, raó que es fonamenta en la manca d'identitat de les situacions, doncs la prorroga va ser acordada en el cas del procés inicial pel fet que no es podia considerar vigent el pla d'ordenació de recursos humans de 2004, essent així que en el moment en que l'actor va demanar la prorroga estava vigent un nou pla de l'any 2007. Tanmateix, no es pot entendre que hi hagi un canvi de situació l'any 2007, al menys a partir del document aportat per la demandada, doncs no consta l'aprovació formal de la modificació en qüestió.

Cal afegir que si bé alguna jurisprudència ha contrenyit la possibilitat d'extensió de sentència només als actes que afecten una pluralitat de destinataris, no és menys cert que la formulació de l'article 110 de la llei jurisdiccional no inclou aquest requeriment, de forma que és suficient que la situació sigui idèntica. Una identitat que cal interpretar com a identitat jurídica, això és, que no hi hagi una circumstància jurídica susceptible de portar en el seu cas a una resolució judicial diferent a la que és objecte d'extensió, i no és aquets el cas.

Atesos els fonaments esmentats,

HE RESOLT estendre la sentència dictada en aquestes actuacions al Sr. NILO [REDACTED] tot anul·lant la resolució de l'ICS que va denegar la prorroga del servei actiu, declarant el dret del mateix a ser restituït al servei actiu i a la plaça de facultatiu que ocupava en el moment de la jubilació amb el límit d'edat dels 70 anys, o fins que un pla d'ordenació de recursos humans imposi la seva jubilació, i reconèixer així mateix al Sr. [REDACTED] a ésser indemnitzat en la quantia de la diferència entre els drets passius que haurà percebut fins l'execució d'aquesta sentència i les retribucions que li hagueren correspost de mantenir-se en el servei actiu.

Aquesta Interlocutòria és susceptible de recurs d'apel·lació d'acord amb allò previst als articles 80 i 110.7 de la Llei jurisdiccional.

Així ho mano i ho signo.